กรณีศึกษาการแตกร้าวของโลหะเงินสเตอริงจากการรีดเย็นขึ้นรูป

สิริพร โรจนนั้นต์ ¹ สุรศิษฐ์ โรจนนั้นต์ ² วีรภัทร ธรรมเจริญ ³ ฉลองชัย โพธินาแค ³ และ อภิชาติ ดารากัย ³ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี บางมด ทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140

บทคัดย่อ

บทความนี้เสนอในมุมมองของกรณีศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบหาสาเหตุการแตกร้าวของโลหะ เงินสเตอริงที่ผ่านการขึ้นรูปเย็น ในงานนี้ได้ทดสอบสมบัติทางกล และศึกษาโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานที่แตกร้าว จากการรีด ผลการทดสอบสมบัติทางกล พบว่าความแข็งมีค่าอยู่ในช่วง 97-105 บริเนล ความแข็งแรงมีค่าอยู่ ในช่วง 188-202 เมกกะปาสคาล และเปอร์เซนต์การยืดตัวมีค่าอยู่ในช่วง 7-11 ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคด้วย กล้องจุลทรรศน์แสงธรรมดาและกล้องอิเล็กตรอนชนิดส่องกราด พบว่ามีการกระจายของเฟสไม่สม่ำเสมอ ซึ่ง ประกอบด้วยเฟสอัลฟ่าที่มีส่วนผสมของเงินเป็นส่วนผสมหลัก โครงสร้างยูเทคติก และในบางบริเวณพบรอยแตก จากการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีด้วยเทคนิค Energy Dispersive Spectroscopy (EDS) พบว่าบริเวณ โครงสร้างพื้นมีธาตุ Ag, Cu, C และ O และบริเวณรอยแตกมีธาตุ Ag, Cu, C, O, Si, Cr, B, Fe, Ta และ Al นอกจากนี้ส่วนที่เป็นอนุภาคพบว่ามีธาตุ Ca, C และ O ผลการศึกษาสรุปว่าธาตุต่างๆ มีการกระจายตัวไม่สม่ำ เสมอในโครงสร้าง โดยเฉพาะธาตุที่มีจุดหลอมเหลวสูง มีบทบาทสำคัญในการแตกร้าวของชิ้นงานจากการขึ้นรูปเย็น

คำสำคัญ : การแตกร้าว / โลหะเงิน / การรีดเย็น / เงินสเตอริง

[่] อาจารย์ สายวิชาเทคโนโลยีวัสดุ คณะพลังงานสิ่งแวดล้อม และวัสดุ

² อาจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องมือและวัสดุ

³ นักศึกษา ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องมือและวัสดุ

Case Study of Crack Problem of Silver Sterling from Cold Working Process

Siriporn Rojananan¹, Surasit Rojananan², Chalongchai Photinakae³, Weerapat Thamcharoen³, and Apichart Darakai³ King Mongkut's University of Technology Thonburi, Bangmod, Toongkru, Bangkok 10140

Abstract

This paper presents an investigation on crack problem identification of silver sterling from a cold working process. Mechanical properties and microstructures were examined. The results showed that tensile strength, hardness and percent elongation ranged from 188-202 MPa, 90-105 HB, and 7-11, respectively. Metallographic investigation showed that phase distribution exhibited inhomogeneous phases, containing α -Ag-rich phase and eutectic structure and cracks. EDS analysis was carried out on the matrix and the crack interface areas. EDS spectrum showed peaks of Ag, Cu, C, O and Ag, Cu, C, O, Si, Cr, B, Fe, Ta, Al, respectively. Moreover, EDS spectrum on particle showed peaks of Ca C and O. The experimental results indicated that the presence of the inhomogeneous distribution of high melting point elements has a significant effect on the cracking of the silver sterling.

Keywords : Crack / Silver / Cold Work / Silver Sterling

¹ Lecturer, Division of Materials Technology, School of Energy Environment and Materials.

² Lecturer, Department of Tool and Materials Engineering.

³ Student, Department of Tool and Materials Engineering.

1. บทน้ำ

ในอุตสาหกรรมเครื่องประดับและอัญมณีที่มีการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะเงินสเตอริง ส่วนใหญ่ ผลิตด้วยกรรมวิธีหล่อขึ้นรูป (Casting) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการหล่อแบบประณีต (Investment casting) เนื่องจากวิธีนี้เหมาะสมสำหรับงานที่ต้องการลวดลายของตัวเรือนได้สลับซับซ้อน มีรายละเอียดงานดี ครบถ้วน ตามแบบที่ต้องการ แต่ก็พบว่ามีปัญหาจากการหล่อ เช่น ปัญหาคุณภาพผิวงานไม่ดี มีข้อบกพร่องลักษณะต่างๆ เกิดขึ้น เช่น เกิดตามด เกิดรูพรุนที่ผิวงาน ปัญหาการหล่อเงินสเตอริง [1] เกิดจาก 2 สาเหตุใหญ่ คือ เทคนิค การหลอมไม่ดีพอ และปัญหาความสามารถในการละลายของออกซิเจนได้ดีในขณะที่โลหะเงินหลอมละลาย จึง ต้องมีวิธีป้องกันบรรยากาศจากการหลอม เนื่องจากการที่ออกซิเจนละลายได้ดีในสภาพของเหลว เมื่อเงินแข็งตัว จึงเกิดรูพรุนและเกิดออกไซด์ของทองแดง จึงมีการผลิตเครื่องประดับบางรูปแบบ (Design) ที่ผลิตด้วยกรรมวิธี รีดขึ้นรูปแทนการหล่อ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่ออกซิเจนละลายได้ดีในสภาพของเหลว เมื่อเงินแข็งตัว จึงเกิดรูพรุนและเกิดออกไซด์ของทองแดง จึงมีการผลิตเครื่องประดับบางรูปแบบ (Design) ที่ผลิตด้วยกรรมวิธี รีดขึ้นรูปแทนการหล่อ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการหล่อ ซึ่งเหมาะสมสำหรับขึ้นงานที่ไม่ต้องการรายละเอียด ของลวดลายมากนัก ในการรีดขึ้นรูปเป็นการเพิ่มความแข็งและยังทำให้ความแข็งแรงเพิ่มขึ้น จึงต้องมีการอบอ่อน Smith G. และ Robertson A. [2] รายงานว่า เงินบริสุทธิ์เกรดทางการค้าโดยทั่วไปอบที่อุณหภูมิ 300-350 องศาเซลเซียส แล้วตามด้วยการรีดเย็นขึ้นรูป 50 เปอร์เซนต์ แต่ในทางปฏิบัตินิยอบที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส ทำให้เกรนใหญ่ขึ้น เนื่องจากผลของอุณหภูมิที่สูงขึ้น มีการรวมตัวของออกซิเจนเกิดขึ้นเป็นผลให้ความเหนียวลดลง และความแข็งแรงเพิ่มขึ้น สำหรับเงินสเตอริงโดยทั่วไปอบที่อุณหภูมิ 480-535 องศาเซลเซียส โดยปล่อยให้เย็น ตัวในเตาภายใต้บรรยากาศที่ควบคุม

ปัญหาการรีดขึ้นรูปบางครั้งพบว่ามีการแตกระหว่างการรีดลดขนาด อาจเป็นปัญหาจากการรีดลดรูปมากไป หรือจากสาเหตุอื่นๆ จุดประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อศึกษาวิเคราะห์หาสาเหตุการแตกของโลหะเงินสเตอริงที่ผ่าน กระบวนการรีดลดขนาด ในมุมมองของกรณีศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบหาสาเหตุการแตกร้าวของ เงินสเตอริงที่ผ่านการขึ้นรูปเย็น

2. วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

โลหะเงินสเตอริงที่ผ่านการรีดขึ้นรูปเป็นลวดในงานวิจัยนี้ ได้รับความอนุเคราะห์มาจากโรงงาน เมื่อศึกษา จากลักษณะภายนอกพบว่ามีปัญหาของการแตกร้าวเป็นช่วงๆ จึงเก็บตัวอย่างของโลหะเงินสเตอริงมาวิเคราะห์ หาสาเหตุของการแตกร้าว วิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ ทดสอบสมบัติทางกลด้วยเครื่องทดสอบแรงดึง (Universal testing machine) ทดสอบความแข็งด้วยเครื่องทดสอบความแข็ง (Hardness tester) ศึกษาโครงสร้างจุลภาค ด้วยกล้องจุลทรรศน์แสงธรรมดา โดยการใช้กรดกัดผิวของ 100 ml H₂O + 4 ml H₂SO₄ + 7.5 g CrO₃ และ กล้องอิเลกตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscopy) ในบริเวณรอยแตกและบริเวณทั่วไป รวมทั้ง การวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีด้วยเทคนิค Energy Dispersive Spectroscopy (EDS)

3. ผลการทดลองและการวิเคราะท์ผล

3.1 ลักษณะทั่วไป

จากการตรวจสอบลักษณะการแตกร้าวจากภายนอกของชิ้นงาน พบว่ารอยแตกมีลักษณะแตกต่างกัน ดังแสดงในรูปที่ 1 (ก) และ 1 (ข) รอยแตกบางส่วนเป็นลักษณะปลายแหลม บางส่วนเป็นลักษณะแผ่นมนและ เป็นรอยแตกทางยาว ระยะห่างของรอยแตกที่พบแต่ละรอยห่างกันเป็นระยะที่ไม่แน่นอนในช่วงประมาณ 10-30 เซนติเมตร ไม่พบรูปแบบที่แตกเป็นลักษณะซ้ำๆ ในระยะห่างคงที่ สาเหตุที่เกิดรอยแตกแบบนี้จึงไม่น่าจะมาจาก ลูกรีดที่ใช้ในการรีดลดขนาดมีตำหนิที่ผิวหน้า

รูปที่ 1 ตัวอย่างลักษณะรอยแตกของโลหะเงินที่ผ่านการรีดเย็น

3.2 สมบัติทางกล

ในการทดสอบสมบัติทางกล ในที่นี้ได้ทดสอบความต้านทานแรงดึงและความแข็งของลวดตัวอย่างที่ รีดแล้วมีรอยแตกเป็นระยะๆ โดยเลือกตัดลวดในบริเวณที่ไม่มีรอยแตกมาเป็นชิ้นงานทดสอบ ผลการทดสอบแรงดึง ได้ความสัมพันธ์ระหว่างแรงดึงและระยะยึดตัวดังแสดงในรูปที่ 2 ผลการคำนวณความแข็งแรงสูงสุดของของ ชิ้นงานและผลการทดสอบความแข็ง แสดงผลดังตารางที่ 1 ในการทดสอบแรงดึงและวัดความแข็งนี้ ใช้จำนวน ชิ้นทดสอบอย่างละ 10 ชิ้น พบว่ามีค่าความแข็งมีค่าอยู่ในช่วงประมาณ 97-105 บริเนล ความแข็งแรงมีค่า ประมาณ 188-203 เมกกะปาสคาล เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยที่ผ่านของ Station A. [3] รายงานว่าความ เค้นแรงดึงสูงสุดของโลหะเงินสเตอริงที่ผ่านการรีดเย็นโดยที่ชิ้นงานไม่มีรอยแตกร้าว มีความต้านทานแรงดึงสูงสุด ถึงประมาณ 304-344 เมกกะปาสคาล และความแข็งมีค่าประมาณ 95-107 บริเนล จะเห็นได้ว่าความเค้นแรงดึง สูงสุดมีค่าสูงกว่าค่าทดสอบได้จากชิ้นงานที่ศึกษา สำหรับความแข็งมีค่าไม่แตกต่างมากนัก แสดงให้เห็นว่าชิ้นงาน ที่ศึกษานี้ ไม่ได้มีปัญหาการแตกร้าวจากกระบวนการรีดลดรูปเกินขนาด โดยปกติการรีดขึ้นรูปย่อมส่งผลต่อการ เพิ่มความแข็งและความแข็งแรง หากรีดลดขนาดมากเกินไปอาจเป็นสาเหตุของการแตกร้าวในการรีดได้ แต่จาก ผลการทดลองนี้ ความแข็งและความแข็งแรงที่วัดได้มีค่าไม่สูงมากนักเมื่อเปรียบเทียบผลกับงานวิจัยดังกล่าว

รูปที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงที่ใช้ในการดึงจนกระทั่งชิ้นงานขาดและระยะยึดตัวของชิ้นงาน

ชิ้นที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	เฉลี่ย
ความแข็ง	97.1	101.8	103.2	103.9	105.0	103.5	101.3	102.0	102.5	105.3	112.6
(บริเนล)											
ความแข็งแรง	197.1	194.0	193.0	194.7	202.5	192.3	193.9	191.2	193.9	187.5	194.0
(เมกกะปาสคาล)											

ตารางที่ 1 ค่าความแข็งและความแข็งแรงของชิ้นทดสอบที่ตัดมาจากชิ้นงานที่รีดแตก

3.3 โครงสร้างจุลภาคจากกล้องจุลทรรศน์แสงธรรมดา (Optical microscope)

จากการศึกษาโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานด้วยกล้องจุลทรรศน์แสงธรรมดาในบริเวณต่างๆ ที่ไม่ ปรากฏรอยแตก พบว่าโครงสร้างประกอบด้วยเฟสอัลฟ่า (**Q**-Ag-rich phase) ที่มีส่วนผสมของเงินเป็นส่วนผสมหลัก โครงสร้างยูเทคติก (Eutectic structure) และอนุภาค (Particle) ดังแสดงในรูปที่ 3 (ก) - (ค) ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่า ลักษณะการกระจายตัวของเฟสแตกต่างกัน โครงสร้างในรูป (ก) มีการกระจายตัวของเฟสสม่ำเสมอดี ส่วนรูป (ข) แสดงอนุภาคขนาดเล็กกระจายเป็นหย่อมเพิ่มเติมจากที่เห็นในบริเวณแรก รูป (ค) แสดงขนาดของโครงสร้างที่ใหญ่ขึ้น โครงสร้างจุลภาคบริเวณที่ปรากฏรอยแตกแสดงในรูปที่ 4 (ก) - (ข) ประกอบด้วยเฟสอัลฟ่าของเงินและยูเทคติก เช่นกัน แต่สามารถเห็นได้ชัดเจนว่ามีอนุภาคขนาดเล็กกระจายตลอดแนวข้างรอยแตก แสดงให้เห็นว่าเกิดความ ไม่สม่ำเสมอของเฟสต่างๆ ในชิ้นงาน

(ก)

(ข)

(ค)

รูปที่ 3 โครงสร้างจุลภาคบริเวณโครงสร้างพื้นบริเวณต่างๆ กัน ที่ไม่ปรากฏรอยแตก

(ก)

(ข)

รูปที่ 4 โครงสร้างจุลภาคบริเวณที่ปรากฏรอยแตก

3.4 โครงสร้างจุลภาคจากกล้องอิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM)

ลักษณะโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานในบริเวณต่างๆ ที่ได้จากกล้องอิเล็กตรอนแบบส่องกราด โดยใช้ กำลังขยาย 5,000 เท่า ลักษณะโดยทั่วไปของโครงสร้างพื้นบริเวณที่ไม่ปรากฏรอยแตกแสดงในรูปที่ 5 จะเห็นว่า โครงสร้างมีลักษณะที่สม่ำเสมอ ซึ่งแตกต่างจากบริเวณที่เป็นรอยแตกในรูปที่ 6 โครงสร้างมีลักษณะเป็นเกล็ดหรือ เป็นแผ่นมีลักษณะแตกต่างกันในรอยแตก เป็นลักษณะการแตกแบบเปราะ เมื่อเปรียบเทียบกับรูปที่ 7 ซึ่งแสดงลักษณะ ผิวแตกทักเนื่องจากการดึงมีลักษณะการแตกแบบเหนียว จะเห็นว่าผิวที่แตกมีลักษณะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง รูปที่ 8 (ก) - (ข) แสดงรอยแตกบริเวณอื่น พบว่ามีอนุภาครูปร่างเป็นก้อนมน ปลายรี ขนาดความกว้างประมาณ 1-2 ไมโครเมตร และก้อนเหลี่ยมขนาดความกว้างประมาณ 10-15 ไมโครเมตร

รูปที่ 5 ภาพถ่ายจาก SEM แสดงโครงสร้างพื้นโดยทั่วไปที่ไม่ปรากฏรอยแตก

รูปที่ 6 ภาพถ่ายจาก SEM แสดงโครงสร้างจุลภาคบริเวณรอยแตก

รูปที่ 7 ภาพถ่ายจาก SEM แสดงโครงสร้างจุลภาคบริเวณรอยแตกเนื่องจากการดึง

รูปที่ 8 ภาพถ่ายจาก SEM แสดงโครงสร้างบริเวณรอยแตกในตำแหน่งต่างกัน

3.4 การวิเคราะห์ส่วนผสมธาตุด้วยเทคนิค EDS

จากผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีในบริเวณต่างๆ โดยเลือกวิเคราะห์บริเวณต่างๆ แบบสุ่มเพื่อ เป็นตัวแทนของบริเวณดังต่อไปนี้ บริเวณโครงสร้างพื้นที่ไม่ปรากฏรอยแตกร้าว บริเวณที่เป็นอนุภาค และบริเวณ รอยแตก รูปที่ 9 แสดงตัวอย่างผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีด้วย EDS ของบริเวณโครงสร้างพื้นที่ไม่ปรากฏ รอยแตกร้าว ตารางที่ 2 แสดงผลสรุปผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีในบริเวณต่างๆ

รูปที่ 9 ผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค EDSในการหาปริมาณธาตุในโครงสร้างพื้นบริเวณ 1

ชนิดธาตุ	ปริมาณของธาตุที่พบ (หน่วยเป็นเปอร์เซนต์โดยน้ำหนัก)										
บวเ <i>ง</i> ณ ที่วิเคราะท์	Ag	Cu	Si	С	0	Ca	Cr	В	Fe	AI	Та
โครงสร้างพื้น 1	94.73	5.27	-	-	-	-	-	-	-	-	-
โครงสร้างพื้น 2	85.40	3.91	-	7.62	3.07	-	-	-	-	-	-
อนุภาคเล็ก	79.39	4.51	-	11.05	5.05	-	-	-	-	-	-
อนุภาคใหญ่	-	-	-	26.26	39.87	33.87	-	-	-	-	-
รอยแตก 1	91.10	-	-	8.90	-	-	-	-	-	-	-
รอยแตก 2	74.68	10.87	-	9.42	5.03	-	-	-	-	-	-
รอยแตก 3	38.43	5.42	8.42	-	10.97	-	1.06	34.71	0.99	-	-
รอยแตก 4	40.35	1.62	-	3.57	3.06	-	2.80	-	-	1.58	47.02

ตารางที่ 2 ปริมาณธาตุในแต่ละบริเวณของชิ้นงานที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค EDS

ส่วนผสมทางเคมีในแต่ละบริเวณ มีชนิดของธาตุและปริมาณธาตุแตกต่างกันไป ปริมาณของธาตุ

เป็นแสดงเป็นเปอร์เซนต์โดยน้ำหนักทั้งหมด พบว่าโครงสร้างพื้นบริเวณที่ 1 ประกอบด้วย 94.73%Ag-5.27%Cu ซึ่งมีส่วนผสมเป็นไปตามมาตรฐาน มอก. 21-2515 [4] คือมีธาตุเงินมากกว่า 92.5 เปอร์เซนต์โดยน้ำหนัก และ ที่เหลือเป็นธาตุอื่นๆ ส่วนบริเวณโครงสร้างพื้นบริเวณอื่นๆ ที่ให้ผลวิเคราะห์แตกต่างจากบริเวณแรกคือบริเวณที่ 2 มีปริมาณของธาตุ 85.40%Ag-3.91%Cu-7.62%C และ 3.07%O บริเวณนี้มีธาตุ C และ O เพิ่มจากบริเวณแรก ซึ่งโดยปกติแล้วธาตุทั้งสองนี้ละลายในเนื้อพื้นเงินได้น้อยมาก อาจเป็นไปได้ว่าธาตุ C มาจากการเตรียมชิ้นงาน SEM ซึ่งชิ้นงานถูกวางไว้บนแผ่นกาวคาร์บอนทำให้พีคคาร์บอนปรากฏ ส่วนธาตุ O อาจมาจากการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน กับออกซิเจนในอากาศขณะหลอม ทำนองเดียวกันผลการวิเคราะห์ธาตุที่บริเวณอนุภาคที่เห็นเป็นก้อนพบว่ามีธาตุ C และ O อยู่ด้วย ในขณะที่อีกอนุภาคที่เห็นเป็นเม็ดเหลี่ยมที่มีขนาดใหญ่ พบว่ามีส่วนผสมของธาตุ C, O และ Ca เป็นองค์ประกอบ ธาตุ Ca อาจเป็นสิ่งมลทินที่ติดมาจากวัตถุดิบหรือจากแหล่งอื่น จากผลวิเคราะห์ทั้งหมด พบว่า ส่วนผสมทางเคมีในชิ้นงานไม่สม่ำเสมอ

ผลการวิเคราะห์ส่วนผสมทางเคมีบริเวณรอยแตก พบอีกว่าบริเวณรอยแตกที่มีส่วนผสมของธาตุแตก ต่างกันไปในแต่ละบริเวณรอยแตก เป็นการยืนยันให้เห็นชัดเจนว่ามีการกระจายตัวไม่สม่ำเสมอของธาตุที่เรียกว่า Segregation จากผลวิเคราะห์ บางบริเวณรอยแตกมีธาตุ Si ในปริมาณที่สูงถึง 8.42% และยังมี 1.06% Cr, 34.71%B 0.99%Fe และ 1.58%AI ที่นอกเหนือจากธาตุหลักที่พบในบริเวณอื่น จากการวิจัยที่ผ่านมา ได้ถูก ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1938 โดย Price L.E และ Thomas G.J. [5] รายงานว่าการเดิมธาตุ Si มีจุดประสงค์เพื่อ ช่วยป้องกันการเกิดออกซิเดชันได้ นอกจากนี้ Si ยังช่วยเพิ่มสมบัติต่างๆ เช่น เพื่อความแข็ง ความแข็งแรง ด้านทานการหมอง และป้องกันการเกิดออกซิเดชัน แต่ปริมาณที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 0.02-0.2% โดยน้ำหนัก หากมีมากกว่านั้นจะส่งผลให้ชิ้นงานเปราะ จากรายงานการวิจัยของ Nisaratanaporn, S. และ Nisaratanaporn, E. [6] พบว่าการเติม Si เพียงแค่ 0.04% โดยน้ำหนัก มีผลต่อการเพิ่มความแข็งเพียงเล็กน้อยแต่มีผลต่อการ ลดความเหนียว (Ductility) อย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเติม Si เพิ่มขึ้นมีผลทำให้โครงสร้างจุลภาคมีลักษณะเป็น ตาข่าย (Network structure) ของเฟสที่มีธาตุทองแดงและซิลิกอนเป็นธาตหลัก (Cu-Si rich phase) เกิดบริเวณ ขอบเกรนของเฟสโครงสร้างพื้นของเฟสอัลฟา (*Q*-Ag-rich phase)

ผลจากการวิเคราะท์บริเวณอื่นกลับไม่พบธาตุ Si ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจุดหลอมเหลวของธาตุซิลิกอน มีค่าสูงกว่าเงินมาก จุดหลอมเหลวของซิลิกอนมีค่า 1,420 องศาเซลเซียส ส่วนจุดหลอมเหลวของเงินคือ 962 องศาเซลเซียส จึงเป็นไปได้ที่จะเกิดปัญหาการละลายไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีธาตุที่มีจุดหลอมเหลวสูงอีกหลาย ธาตุเช่น B, Cr, Ta และ Fe ดังนั้นในการหลอมโลหะให้ผสมเข้าเป็นเนื้อเดียวกันจึงทำได้ยาก ทั้งนี้ต้องหาเทคนิค ในการหลอม เพื่อให้ได้ส่วนผสมที่สม่ำเสมอขึ้น หรืออาจต้องเพิ่มอุณหภูมิและเวลาในการหลอมให้นานขึ้น

ธาตุต่างๆ ที่พบ อาจมาจากการตั้งใจเติมและไม่ได้ตั้งใจเติม เช่น การพบธาตุ B อาจได้มาจากการ เติมสารโบแรก (Na₂B₄O₇) ในขั้นตอนการกำจัดสารมลทินในระหว่างการหลอม การพบธาตุอื่นอาจมาจากการ เติมธาตุผสมที่นิยมเรียกกันว่า Master alloy มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มสมบัติต่างๆ ให้ดีขึ้น เช่น เพิ่มความแข็งแรง เพิ่มความต้านทานการหมองของสี แต่มีปัญหาเรื่องความสามารถในการละลายของธาตุ ธาตุบางชนิดละลายได้ดี เกิดเป็นสารละลายของของแข็ง (Solid solution) ธาตุบางชนิดอาจจับตัวกับธาตุชนิดอื่นเกิดเป็นสารประกอบ (Compound) ที่แข็งและเปราะ นอกจากนี้ธาตุต่างๆ ที่พบอาจมาจากความไม่บริสุทธิ์ของวัตถุดิบก็ได้ จากสิทธิบัตร ส่วนผสมเงินสเตอริง [7] จดลิขสิทธิ์ส่วนผสมทางเคมีของเงินสเตอริงที่มีความต้านทานการหมอง ป้องกันการเกิด ฝ้าแดง มีขนาดเกรนเล็ก และลดการเกิดรูพรุน มีส่วนผสมของธาตุต่างๆ หลายชนิดดังนี้ หน่วยเป็นเปอร์เซนต์โดย น้ำหนัก 92.5%Ag-0.5%Cu-4.25%Zn-0.02%In-0.48%Sn-1.25%(2B-98Cu)-1.0%(90Cu-10Si)

5. สรุปผลการทดลอง

 ความแข็ง ความแข็งแรง และเปอร์เซนต์การยึดตัวของชิ้นงานตัวอย่างโลหะเงินสเตอริงที่ผ่านการขึ้นรูป เย็นแล้วเกิดรอยแตก มีค่าอยู่ในช่วง 97-105 บริเนล 188-202 เมกกะปาสคาล และมีค่า 7-11 ตามลำดับ

 โครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานตัวอย่างโลหะเงินสเตอริง ประกอบด้วยเฟสอัลฟ่าที่มีส่วนผสมของเงินเป็น ส่วนผสมหลัก โครงสร้างยูเทคติก และอนุภาค กระจายตัวไม่สม่ำเสมอ ส่วนผสมทางเคมีที่วิเคราะห์ได้ในบริเวณต่างกัน พบว่ามีธาตุต่างกัน โครงสร้างพื้นมีธาตุ Ag, Cu, C และ O ที่บริเวณรอยแตกพบว่ามี ธาตุ Ag, Cu, C, O, Si, Cr, B, Fe, Ta และ Al และส่วนที่เป็นอนุภาคพบว่า มีธาตุ Ag, Cu, Ca, C และ O

 การกระจายตัวของธาตุที่มีจุดหลอมเหลวสูง ไม่สม่ำเสมอในโครงสร้าง มีบทบาทสำคัญในการเป็นสาเหตุ ของการแตกร้าวของชิ้นงานจากการขึ้นรูปเย็น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบคุณบริษัทเท็ทดีไซน์ จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์วัตถุดิบ เพื่อใช้ในการศึกษานี้

เอกสารอ้างอิง

1. Carrano, R. V., 1993. "Improving Your Silver Casting", *Precious Metals*, Newport, Rhode Island, USA, June 1993, pp. 157-168.

2. Smith, G. and Robertson, A., "Annealing of Precious Metals," *Database METALDEX*, http://oh1.csc.com/ids70/results.php.

3. Abbey, S., 1952, *The Goldsmith's and Silversmith's Handbook*, William C., and Sons Publishers, London and Becoles, pp. 15-17.

 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2515, กระทรวงอุตสาหกรรม, มอก. 21-2515 มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องเงิน, กระทรวงอุตสาหกรรม, กรุงเทพฯ.

5. Price, L.E. and Thomas, G.J., "The Tarnish of Silver and Silver Alloys and Its Prevention" *Journal of IOM*, Vol. 63, p. 29.

6. Nisaratanaporn, S., and Nisaratanaporn, E., 2003, "The Anti-tarnishing, Microstructure Analysis and Mechanical Properties of Sterling Silver with Silicon Addition", *Journal of Metals, Materials and Minerals*, Vol. 12, No. 2, pp. 13-18.

7. Bernhard, M. and Sivertsen, J.T., June 1990, *Patent Sterling, Database METADEX,* Silver Alloy Compositions, United Precious Metal Refining, http://oh1.csc.com/ids70/results.php.